ELOGIUM

FÆLICIS FATI BRITANNIÆ,

Sub auſpiciis

SERENISSIMI ac POTENTISSIMI

GULIELMI III.

Mag. Brit. Franc. & Hyber. REGIS;

EXERTI

A Supremo Gentis Senatu.

Concinnatum

â Thomâ Ramſæo Lituanô Theol.

Tacit. An. l. 3. n. 55.

Rebus cunctis, ineſt quidam velut ORBIS, ut quemadmodum temporum vices, ita morum vertantur.

LONDINI,

Impenſis Authoris Anno MDCLXXXIX.

GULIELMUS TERTIUS REX.

Ἀναγραμ:

TU ERIS, MEL, LUX ET GIRUS.

Quid *Tertiùs Gulielmus* eſt futurus?
MEL, LUX, GIRUS ERIT, Tibi conanti!
Tu tantum JONATÆ memento Lector,
Ac *Boſæ* ſcopulos, jugumq; *Senes*
Diris poſthabitis; *Dedi medullam.*

111.

BRITANNIÆ
SUPREMO SENATUI
S. & O.

APophtegmaticum hoc Xeniolum, *felici*, REGIS & GENTIS BRITANNIÆ *fato* ſacrum, è talis veſtris appenditur PATRES CONSCRIPTI. Neq; enim niſi VOBIS debebatur, quorum ſaluberrima conſilia, ipſi *Providentiæ*, eventûs fiduciam miniſtrant. Eſto (.quod eſt.) *Providentia*, ſuperna Ratio, ſimplicî actû ſingula adunans; cum tamen *Fatum* ſit, inſerta *Mobilibus* ſeries, cujus vicibus, PRIOR, per temporum tractus coëxiſtit, haud ſecus, atq; periti Artificis *Scientia*, poſt diſpoſitas *Horologii* machinas, & additum cum menſura pondus, ſingulis indiciorum generibus ac momentis; VOS, qui poſt luctuoſa, preſenti BRITANNIÆ *fato* illigati, fortunam Ejus, ſuaviter, prudenter, utiliter temperatis, meritò, æternæ Providentiæ Vadimonium explere dicemini.

Quis enim, vel ipſô faventioris Periodi crepuſculô, hoc jubar ſperaſſet, quod jam in Britannici Olympi convexo diffunditur? quis non metuiſſet receſſum? niſi VOS, tanquam totidem JOSUÆ, injectâ veluti manù Horizonti, inclamaſſetis; *SOL ſiſte in Gabaon, & LUNA in valle Ajalonis*!

Quam autem huic VOCI, morem gerat *Providentia* (.quæ *fata ſemel* ſcripſit, *ſemper* ſequitur.) hinc triſtis coarguit *Amorreus*, inde radians hilaritate *Britannus*; haud pendens animi, quid ejuſmodi SONUS, caſtris *Iſraelis*, quid *Jerico* mæniis præſagiat. Nunquam, adeò unanimiter arreptum, adeò fortiter defenſum, adeò ſtudioſè cultum *Reipublicæ & Religionis* PALLADIUM! nunquam, vel innocentiori, vel tu-

tiori SANCTUARIO commissum; præcipuè sub Clementissimorum REGIS & REGINÆ auspiciis; QUOS non modò (.fallax sæpè.) thorus, sed insuper animus, sed ejusdem fidei amor, in eandem solicitudinem univerunt: QUI, Majestati modestiam attexentes, & proscriptô omnî mimô, sinceram Virtutem amplexi, justô tranquilloq; imperiô, REGNI & ORTODOXIÆ habenas, sublatis dissidiis, moderantur.

Et VOS adhuc aliquis, sub his Coronatis Capitibus (.tanquam tot, majores minoresq; in *Automato* orbes, sub *Determinatoris* vibramine, vî *ponderis æterni*, debitè decurrentes.) *fati* Britannici manus, & abditæ olim *Providentiæ Documentum* ambigeret? Absit P. Conscripti!

VOS, VOS inquam, sub SERENISSIMIS REGE & REGINA, ad consumandum, propitii Numinis effatum, præordinati fuistis! VOS, alterâ manu extruitis muros Hierusalem, alterâ tenetis gladium! In VOBIS, DEUS est, domi *Princeps pacis*, foris *Vir belli*; ut hoc pacto, & apud Penates, cuncta in quietem componantur, & è *fortuna vestra*, aliquid emolumenti accrescat, afflicto ἐν τῇ διασπορᾷ *Israeli*; haud propriô *molimine*, sed *fatô* vestrô, sua solatia metienti.

Accipite igitur P. C. quod vestrum est, & quod, (.an aliquid cultûs præferat, ambigo; tamen.) â vestra alacritate, fide, constantia, ac Votorum concentu, nullatenus dissonum, offertur ab illo, qui suô & *Lithuanicarum* (.ad quas contendit.) *Ecclesiarum* nominê, clientelam vestram, enixiori studio deposcens mansurus est, ad sui fatum.

P. C.

Amplitudini Vestræ

Lond. ex Musæo
Idibus Junii 1689.

deditissimus

Tho. Ramsæus.

111.

Præfatio Valedictoria

AD

BRITANNOS.

DEliciæ PALLADIS MARTISq; BRITANNIA! Penates Tuos, ultimâ veneraturus pietatê, *fato* Tuo, (*mei*, ad quod trahor, ignarus.) Apophtegmaticum hoc *Eucharisticon* dicavi. Debebatur aliquid nomini *Tuo*; *quæ* me, desertum, in sinum tuum recipiens, per aliquot lustra, benignè fovisti; & etiamnum feciſſes, ni à Tuis faventioribus *fatis*, me *mea* avellerent. Quæ, qualiacunq; futura sint, duo *me* pulcherrima comitabuntur, Natura communis & propria Virtus; *conaturum*, in natali *fumo* explicare, quod in Tua *claritate* non licuit.

In hac porro lucubratiuncula, nullas palato Tuo struxi insidias; sed, quæ ordo temporum, collatio exemplorum, reiq; Momenta paraverunt, citra mellitos globulos, & papaveris aut sesami aspersionem, tanquam *Augusti* * cibum, masculè ruminanda exhibeo. Et sane, grandia *tractantis*, oportet, non verborum tumorê, sed gestorum gerendorumq; pulchritudinê, ad pondus *Majestatis* inclinet *Oratio*. Cordatè igitur (qualiter offertur.) hunc amplectere, Materiæ potius quam ingenii impetum.

* *Vide Suet. in vit. Aug. n. 76. facta allusione ad nomen.*

Cæterum, VALE indulgentiſſima BRITANNIA; & abeuntem, sive Inquilinum, seu si mavis, sub peregrino quidem climate prolectum, Tuum tamen sanguinem, tanquam *bis Mater*, votis & amorê prosequere!

Si

Si autem oblitus Tui fuero, obliviſcatur mei dextra mea! Adhæreat lingua palato meo, ſi non poſuero *Hieruſalem Tuam* in principio lætitiæ meæ! Sit pax in turribus Tuis, & abundantia in palatiis Tuis: propter fratres & amicos, propter domum JEHOVÆ Dei noſtri, pax Terræ Cœliq; ſuper TE mæniaq; Tua quieſcat. Sit Optatiſſimus REX TUUS GULIELMUS, inſtar Gigantis procedentis ad prælium; ante, Rerum natura, quam IPSI, limites deficiant! Sit Caſtiſſima REGINA TUA MARIA, ſicut Vitis abundans in lateribus domus ſuæ: proferat novellas olivarum Pacis, & *Maria* benedictionum *Sionis* in TE latiſſime effundat; ut â blandiſſimo *fato* TUO, arefactus labansq; cum alibi tum in noſtra Lituania *Iſrael*, Vigorem & Statumen mutuetur ac recipiat. *Amen.*

Fælix

111

Eælix Britanniæ Fatum.

QUisquis
irretortô oculô
Momenta BRITANNICI *fati*
è cælesti lance appenderit,
fatebitur
Veritatem, in Templa:
Æquitatem, in Forum:
Libertatem, in Regnum
descendisse
GULIELMI HENRICI REGIS
libramentô:
Cum enim
Tripertitus *Albionis* ordo
lamentaretur
Accisas *immunitates*:
Extorrem *Astræam*:
Procultata *Urim & Thummim*;
HUJUS ADVENTU,
feralis undiq; *Facies* evanuit!
Quam quidem *duxerat*
honestum *Populi* obsequium;
Ubi *fasces*,
fortunam, non *judicium* secuti,

quos

quos *parère* ſenſerunt, *ſervire* cupiebant
&
tanquam ex facili tolerantibus,
graviora imperare.

2. *Jamq;*
De ſummis Papaverum capitibus decerni:
Fulgidiſſimis Infulis, atrior caligo induci:
In jugulum Themidis, propria tela expediri:
Cadmei fratres, Matris viſcera erodere:
Et Cucullus, duplicatô fætificare nixu!

3. *Interea*
nitebat ex Pertica
ſplendidus CONSCIENTIÆ galerus,
majoris anſa ſervitutis
(. Neq; enim,
privatim degeneres,
in publicum exitioſi,
aliquid *Libertatis*, niſi per ſimulationem pollicentur.)
Ut quoquomodo ſubversâ
ECCLESIA ANGLICANA
Reformatæ Religionis, hic loci, columinê
facilùs ſeviretur in *Reliquos*;
quorum pauci
ſibi Suffeni,
Purpuræ amicitiâ efferebantur;
in *quâ* tamen
Speciem non *vim* tenuerunt!
Nam ſi retroſpexiſſent
Dogmata, Decreta, Exempla, Fulmina,
VATICANI MONTIS;
Occurriſſet illud;
Haud licet, irrita, cuiquam,
Facta DEI, feciſſe DEO!

4 *Ut advertit*
cæptis lenocinari fortunam
AUSONIA!
ſatagens,
mutandi Imperii pondus

Romanô

Romanô fulcire tibicinê:
&
Certissimum REGUM Sanguinem:
Rerum inclinantium tutamen:
Unicum Orthodoxiæ præsidium,
amoliri,
Concipit! id deërat. simulataq; pignora, falso
Fert utero.
Per ludibrium
Consulti Antistites:
Nuncupata Vota:
Imperata Oratio;
paucis interpretantibûs,
REFORMATORUM PRECES,
nisi in nefastis despectui haberi,
ab HOMINIBUS
qui ipsam *Eorum* fidem, in flagitiis posuerunt.
Olim, olim!
SIBYLLA
in mimum compositis præludiis,
citra JOVIS LUCINÆVE Numen
Imperio destinarat
quempiam ARIARATHEM * e propriæ *Sorriculæ* folio,
invitis veluti *fatis*,
etsi *Hæc*
designatum, interea, *Principem*
occultè impetitum,
latentium causarum nexû
occultè tuerentur.

* *Similitudo quædam sumitur ex Valer. Max. l. 9. cap. 15. extern. 2.*

Itaq;
præsentium RECREATA gelasinô
(*Causa tanti mali Conjux!*)
tutissimum duxit, quod *avidissimè* cupiebat.
Solent!
Fortunam mutaturi,
Consilia corrumpere,
ut, quod *casù* accidisse putatur, *merito* eveniat.

Quippe

Quippe
cedentê affectibus PRUDENTIA,
Pars magna, EVENTIS eruditum;
Sortis futuræ, nisi cum impendit, securi.
6. *Adultis porro vitiis*
et grassantê undiq; fastû;
tot eladium superstes
SINCERIOR NOBILITAS,
prudenter ante speculata,
in hujusmodi,
Securitatem, esse *Calamitatis* Theatrum,
exeruit,
in *acerbissimo* discrimine, *acerrimam* Virtutem,
Ominóq; accepto à PRINCIPE,
& sub ILLO
susceptîs *Populi* fatis,
adhibuit
Inculpatæ Tutelæ Moderamen,
7. Quâ,
compita personantê
Qui olim *singulos* terrebant, jam *cunctos* metuerunt:
Neq; mora,
Quantum quisq; sinuit, tantum fugit:
fortunaq; usi,
diu prosperè, raro benè,
sero agnoverunt
Momemtum horæ interesse, inter solium & aliena genua!
Præsignate id Numinê
cum SOL, in LIBRA
(æterni Judicis feciali *)
diê, sibi sacrô
REGIS JACOBI natali,
liquidô ac puro serenô elanguit,
Laborem *Ei* portendens
Cujus erat Horoscopus.
Ea scilicet sunt
DIVINITATIS OPERA!
ut furiis, in ipso successu plaudentibus,

* *Judæi arbitrantur judicii diem futurum cum Sol est in Libra, quo tempore etiam celebrant, Jom kippur.*

Subita

Subita impendeat ultio;
quominus destituatur
Timore, immanitas,
Spe, calamitosa Virtus.
In hoc rerum proscenio 8.
Non erat *quærendus* qui legeretur, sed *legendus* qui emineret
jure suo & *merito*.
Qui
ad tutandum BRITANNIÆ decus,
posthabitis
Ætheris minis
Oceani ferocia
Martis aleâ
Vitæ discrimine
VENIT;
VIDITq; & COMPESCUIT
Impotentiam;
Verbo
MAGNUS GULIELMUS HENRICUS!
Qui proinde
(dirigente Rerum Arbitro)
unanimi PROCERUM consensu,
Amoris in suos
periculi in molimine
pretium tulit
DIADEMA;
Cujus arbitrii,
esti cingatur, HÆRES pariter atq; CONSORS
SERENISSIMA REGINA
MARIA
(cujus, supra invidiam Virtutes, sacro silentio veneramur.)
tamen,
maturo SUPREMI SENATUS judicio
GULIELMUS HENRICUS
Solus pronunciatus est, moderandi clavi Arbiter.
Eminuero,
& belli & pacis Triumphos
promptius assequitur,

qui
roborê, consiliô, militiæ gloriâ,
clementiæ temperamentô, cæterîsq; regiis virtutibûs
exuberat.
Et sane!
quæcunq; sit *consulendi*,
ea *imperandi* conditio est,
ut non aliter *ratio* constet, quam si *uni* reddatur.
HIC jam,
9. *Qui*, fortes utrinq; manus, a mutua cæde continuit:
Incruentam præstitit Civitatem:
Res, sine manifesta discordia transtulit,
quam *augusto* effulget vultû!
explicans
Sanctitatem, Domi:
Firmamentum, in Regno:
Fortitudinem, in Armis:
In singulis Prudentiam;
ut ambigas,
Bellicis magis operibus, an *civilibus* artibus sufficiat!
Sopitus circumquaq; furor:
Restituta vis, legibus:
Judiciis, Authoritas:
Senatui, Celsitudo:
Ecclesiæ, nitor & Solatium,
Ubi, *imprimis*,
prudens moderandi,
inhibuit
in eodem *Matris* utero, *gemmellos* contendere,
gnarus,
Contra *binas* hasce, *validas* gentes,
nil pro *adversariis* utilius,
quam quod in medium non consulunt:
Scitum enim est
Divide & Impera!
& effecit
ut crederent,
Fas esse, privata odia, publicis utilitatibus remittere.

Si
extra pomœria positos respexeris:
Lentô adjutoriô, in malis continuis utitur,
quod *censeri nolit*
gravior *remediis*, quàm putantur *delicta*
(. Peccant enim remissæ, nec minus rigidæ manus!)
&, *videri malit*
invenisse mites, quam *fecisse*.
In universum æstimanti,
Nec plus sperari potuit, nec spei responderi felicius!
FACESSAT JAM
tumens supra humanæ sortis habitum
LUDOVICUS!
LUDO VINCENDUS;
Cujus rei
Si in media nos fatorum pignora misimus
imprimis
GULIELMUS HENRICUS,
dabit
exnumero, auspicia:
ex nomine, Omen.
Enimuero,
HENRICUS ANGLIÆ OCTAVUS
LUDOVICUM GALLORUM,
Victricibus armis imbecillitatis suæ admonuit:
Id,
capta TEROVANA in Morinis,
expugnatum TORNACUM in Neruiis,
profligatus TERRIBILIS exercitus,
erepta omnia alarum SIGNA
abductus summus ROTELINUS (&c)
affatim Loquuntur;
NOSTER SERENISSIMUS HENRICUS
REX ab ILLO
nominê, & numerô *consumatissimô*
NONUS
Similiter LUDOVICUM
parî, fatô aggreditur;

avide

avide se *de novo* exerente
antiquâ ANGLORUM Virtutê,
militaris instituti Vigorê,
& juratâ contra *Allobroges* simultatê;
tantò speratiorê successû
quanto causa præstantior.
Ut sub hoc involucro lateat,
in HENRICO, Victor,
in GULIELMO, Acquisitor:

β *Præcipuè*
quod *Imperatorius* sanguis
GERMANICUS & BRITANNICUS
alter & idem
in venas Ejus invexerit
ad capienda arma, animum:
ad tractanda, dexteritatem:
ad explicanda, fortunam:

γ *Præfulgentibus*
huic *Themistocli*
tot *Miltiadum*, haud precariò adscitis *Trophæis*
quorum recentiorem seriem
in GULIELMIS, HENRICIS, FREDERICIS, CASI, MIRIS,
(ut complectar,
multa paucis,
magna exiguis.)
Centum non interrupti Soles,
surgentes cadentesq; numerarunt.

δ. *Alterum quoq;*
Nobile *Britanniæ* latus,
Athletarum fœcunda seges,
CALEDONIA,
disjectô SEVERI pariete,
GALLORUM,
non ante-murale,
sed
terror futura,
ut pridem,

JA-

JACOBI SEXTI,
ita jam,
GULIELMI PRIMI
geniô,
moderantê Supremo Senatû
in idem cum ALBIONE ſtudium effunditur.
Licet autem
HYBERNIA
(Uſq; adeò nulla eſt ſincera voluptas,
ſollicitumq; aliquid lætis intervenit!)
in præſentia
ponderê Celticô,
per æſtum & violentiam prematur,
brevi tamen
Sociam dextram protendet,
â gemitu, ad tripudia, evocatura *Barbyton*!
Ut tot Nationes
legibus & inſtitutis invicem abeuntes
pariter in *obſequium* aſſurgant;
Facies non omnibus *una*,
Nec *diverſa* tamen, qualem decet eſſe *ſororum*!
Neq; deeſt
tam ſublimi ac bellicoſo PHILIPPO
Epaminondas Schombergius,
qui
Virtutem, arti,
Artem, Virtuti
permiſcens
& LUDOVICI arcana,
& dictum GULIELMO *Sacramentum*,
ex æquo intelligit:
Cui junctos
Marlburios, *Sydneios*, *Makaios*, *Kirkios*,
totq; alia Mavortia nomina;
Videas,
felicitatê & animô parî
hoſtium veſtigare lacertos,
quoad juſtis trophæis, locum dies aperuit.

Viget

Viget etiam,
fortissimus Talassiarcha
Arthurus Herbertus Torringtonius
vel solâ famâ terribilis.
Cui,
plusquam Adriaticô desponsa annulô
AMPHITRITE,
sinum suum præbet,
REGIÆ fortunæ:
Britanniæ gloriæ:
Epibatarum Virtuti:
Hostium Catastrophe,
Theatrum.
Super autem
faventissima Omina:
Regiam nascendi sortem:
Subditorum tremedum robur:
Et splendida ministeria,
Fœderè GULIELMO *junguntur*
GERMANORUM *Aquilæ*
BELGICUSq; *Leo* !
Quæ animorum Vincula,
pridem formidavère *Celtæ*:
Et, quominus coalescerent,
apertâ *Pandoræ* pyxidê,
omnem eò neruum intenderunt.
Nec immerito,
Enimuero
Quam, propriis nixa viribus, terribilis sit hosti, GERMANIA
è sæculorum liquet monumentis;
ut
Orbis terrarum Imperatrix
triumphatam magis, quam *victam* fateatur!
Quam sit LEO BELGICUS, juba formidabilis,
pulsata toties
invicta semper
Virtus ebuccinat!
Ambo autem,

cum

cum inclyta *BRITANNIA*
prompta manû,
ſuperba virîs,
& belli proventu inſtructiſſima,
GULIELMI HENRICI AUSPICIIS
ſub *cæleſti* ductu
Triplicatum, Sapientis *funiculum*, conficiunt;
Ad conſilium, ſententiâ
Ad ſecretum, conſcientiâ
Ad rem tutandam, pectoribûs
indivulſi;
Scutum hæſit ſcutô, galea galeæ, atq; Viro Vir:
Nunc, I CELTA,
Et *Fatum*, dictîs illude ſuperbîs!
Non jam ſeſe mutuîs afficiet cladibûs
BRITANNUS & BATAVUS,
neq; temeritati aliorum, ſuo diſpendiô litabit!
Quin potius
Sub Gemello hoc Syderê,
tutæ victriceſq; ſulcabunt maria Carinæ,
clavum tenentê
VINDICE *Neptuni* GULIELMO;
Cujus honeſtæ cauſæ,
cum ſemper ſecundis eventibûs ornarentur,
tanquam *transferentis*
fortunæ officia, in Virtutum decus;
verendum non eſt,
quominus eadem numina, iisdem veſtigiis affulgeant.
Potiſſimum accedente Prudentiâ,
Bipertiti TOTIUS BRITANNIÆ *ſenatûs*,
qui
obſequiô in REGEM
amorê in Patriam
Zelô in Religionem
mutuo certantes,
gloriam, quietem, Statumen, moliuntur.
tantô fauſtiorê aliê
quod *Rectitudinis, & conſiliorum libramentô, ſtabiles*,

nullô *ſuperpondiô* laborent:
quodq;
tot *Venarum* inſtar
ex eodem HARMONIÆ fonte,
cum in ſplendorem, tum in cenſum Majeſtatis
ſcaturiant.
Macte invictiſſima
Macte feliciſſima
BRITANNIA
in REGE *Tibi*,
in TE REGI,
gratulare!
Sub hac *Ruminali* arbore
placida quieſces!
ſub hac *lauro* Apollinis,
tuta eris a fulmine!
omnemq; griphum, *de ſucceſſu*, evolues,
ſi omine,
a primo pavore ſumptô,
intuleris;
Amiſſa, ne audeant, amiſſuros monere:
&
præſentem contra TE nixum
Tuæ gloriæ
Illorum diſpendii;
materiam judicaveris,
dum extinguendo *fatali ſuo igni*, ſarmenta aggerentes,
Tibi ſplendorem
Sibi exitium
miniſtrant:
DENIQUE,
poſt pacata omnia,
HUJUS STATORIS
&
REDIVIVI CONSTATINI
potentiam
non aliter *ſenties*
quam aut *levatione* gravaminis, aut *acceſſione* dignitatis

APO-

APOSTROPHE
REGIS GALLORUM
ad Britannos.

LUDOVVICUS DECIMUSQUARTUS REX GALLORUM.

Ανάγκη:

LUCRA, TUO RURSUS CEDAMUS GULIELMO, QUI DUX!

QUÆ *Mihi*, longa dies, & flagrans ardor habendi;
QUÆ, tumido criſtis, aura ſecunda *dedit*
LUCRA; TUO RURSUS GULIELMO, *Magne Britanne*
CEDAMUS, *Tibi* QUI DUX, *Mihi* Terror erit.
Fata volunt! *Omen* dat, junctus TEUTO BATAVO,
Quodq; diu metui, junctus *uterq;* TIBI!
Proh dolor! *Artificis* tanti, cadet irrita *laurus*,
Suavitèr & *cantans*, comprimet ora, *Nero?*

ÆNIG-

ÆNIGMA
AD
LECTOREM
Delectamenti Causa.

MILO Crotoniates, dum silvâ fortè vagatur,
Conspexit cuneis, *Robora* fissa, tribus:
Moxq; cupit validam nixû divellere *quercum*;
Quæ, elisîs cuneîs, pressit utramq; manum
In sese revocata, *potens*. Nil *gymnica palma*
Prodest: Membra, parent dilanianda, feris.
Quis, *nunc* MILO? Refer! *cuneus* quid ternus? & *Arbor*?
Quidve *feræ*? Dixti? *Phyllida solus habe.*

FINIS.